

בשמחה יותר מדאי, אבל לאדם אחר מותר. ולא נתברר לי. סמני ההלכות פרק עגלה ערופה⁽⁴³⁾ ופ"ק דגיטין⁽⁴⁴⁾ ופרק במה אשה⁽⁴⁵⁾.

(י) כתב הר"ם⁽⁴⁶⁾ כשהחתן נושא אשה לוקח אפר ומניח על ראשו במקום תפלין וכל אלו הדברים כדי לזכור ירושלים שני' אם אשחך ירושלים תשכח ימיני חדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה ירושלים על שמחתי, וכן גורו שלא לנגן בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמיע קול של שיר אסור לשמח בהם ואסור לשמען מפני החורבן ואפי' שירה בפה על היין אסור שני' בשיר לא ישתו יין וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תושבחות או שיר של הודאות לאל וכיוצא בהם על היין. לר"ם. סמני ההלכות פרק קמא דגיטין⁽⁴⁴⁾ ופרק אין עומדין⁽⁴⁷⁾ ופרק עגלה ערופה⁽⁴⁸⁾.

(יא) אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה עד בא זמן גאולתינו שני' או ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה או יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה אימתי ימלא שחוק פינו בזמן שהגדיל ה' לעשות עם אלה. סמני ההלכות פרק אין עומדין⁽⁴⁹⁾.

(יב) הרואה ערי ישראל בחורבן אומר ערי קדשך מדבר היו וקורע, הרואה ירושלים בחורבנה אומר ציון מדבר היתה וירושלים שממה וקורע. הרואה בית המקדש בחורבנו אומר בית קדשנו בית תפארתנו אשר הללך אבותינו היה לשרפת אש וכל מחמרנו היה לחרבה. בא דרך המקדש וראה המקדש תחלה וקרע עליו מוסיף על ירושלים אבל אם ראה ירושלים תחלה קורע על ירושלים בפני עצמה ועל המקדש בפני עצמו. סמני ההלכות פרק אלו מגלחין⁽⁵⁰⁾.

(יג) כל הקרעים האלו כולם ביד ומעומד וקורע כל כסות שעליו עד שיגלה את לבו ואינו מאחה לעולם קרעים אלו אבל לשללן למללן וללקטן ולתפרן כמין סולמות מותר. לר"ם⁽⁵¹⁾. מדברי הר"ם שמענו שהקרעים האלו הושוו לכל דבר לקרעים שאדם קורע על אביו ועל אמו. והראב"ד⁽⁵²⁾ כתב שלא הושוו אלא לאחוי בלבד. וכן נראה מן ההלכה. סמני ההלכות ביאור מפרק אלו מגלחין⁽⁵³⁾ ותוספתא.

(יד) היה הולך ובא לירושלים אם תוך שלשים יום אינו קורע אלא קרע אחד, לאחר שלשים יום חוזר וקורע. סמני ההלכות ירושלמי פרק הרואה⁽⁵⁴⁾.

(טו) כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה שני' שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה שישו אתה משוב כל המתאבלים עליה. סמני ההלכות פרק בשלשה פרקים⁽⁵⁵⁾.

(יו) ארבעה צומות אלו שנאמרו מדברי הקבלה עתידין להיות ימים טובים

רסג. ועיין רשב"ץ ברכות עמוד קפח. (43) סוטה מט: (44) גיטין ז. (45) שבת נט. (46) פ"ה הי"ג. (47) ברכות ל: (48) סוטה מט (49) ברכות לא. (50) מו"ק כו. (51) פ"ה הט"ז. (52) הראב"ד בהשגותיו שם. (53) מו"ק כו. (54) ה"ב. (55) תענית ל: (56) תוספתא תענית פ"ג הי"ג.